

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΤΙΜΗ

Δρ. 40

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ
Γραφείον, *Οδός Μουσών
Περά την πλατείαν Συντάγματος

ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ
ΑΓΓΕΛΙΟΝ ὁ στίχος ἀπὸ λ. 25. Αἰς λ. 20. Τετάρτις λ. 15.
Δεκ. λ. 10. Ἐτήσιος λ. 5. ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ἐκ διαγραφῆς δακλ. 30.

νες τὸ ἔαρ, τὰς βουλευ-
συνεπῶς θερμότερον τὰς
πρώτας συνεδριάσεις,
τῆς ὀπισθίας προσάψεως
καταλάθει τὸ κοινὸν
τῆς μεγάλης εἰσόδου περι-
ραμένους στοιχηδὸν ἐντὸς
ἀνέρχονται τὰς λιθίνους
μετὰ βουλευτῶν ἀνυπομο-
λέποντες εἰς κατοχὴν κατα-
τῶς θεωρεῖται δυνάμει φίλου
οἱ περιεργότεροι, οἱ χάσκον-
καταταγμένων ἐξω λογγῶν καὶ
μᾶλλον ἐφ' ἧς προβάλλει στερ-
ωροῦσα πρὸς τὴν εἰσόδον βου-
τουργικὴ ἐπιστημότης.

Ὁ Στάδιον θεῶνται κατὰ
βουλευτῶν διευθυνόμενοι ἐκεῖ
αὐτοὺς ἢ πρόσκλησις τοῦ κλω-
τῶν προέδρου, ἢ δεξιούμενοι
ματῶντες διὰ τὴν καυθέντιά-
Καὶ οἱ κλητῆρες τοῦ Βου-
ανέρχονται ἀνὰ τοὺς πλακο-
ρόμους, αὐστηροὶ καὶ οὐνεὶ
ημένους καὶ ὑψηλοφώνως ἐνί-
ἐν τῶν σπουδαιοτάτων
καλύψων τὰς γυνάμεις των
ταπεινούς, τοὺς μὴ μεμνη-
κατορθώσεως ἀπαρτίας, περὶ
λογίης τοῦ προέδρου, καὶ τῶν

ἡλικίας αὐτοῦ προσωρινός
τῆς κ. Στεφανίδης κηρύσσει
ἔρτια. Εἰς 162 ἀνέρχονται
ἀποφίντες τὴν ἐπισημότητα
φαίνονται κατεχόμενα κάπως πυκνότερον. Φή-
μη διατρέγει ὅτι πλειοψηφεῖ κατὰ 30 ψή-
φους ἡ Κυβερν. Οὐ κ. Πηλῆλιας ἐν τοῦ προ-
σωρινῶν προεδρείου, ἐφ' οὗ διακρίνεται, ὡς
συνήθως, ἐγκαθιδρυμένος καὶ ὁ πολὺς κ.
Μάνδαλας, ἀναγκάσει τὰ πρακτικὰ τῆς
πρώτης συνεδριάσεως.

Ἄλλ' ἐν παρενθέσει, ἢ ἐν γένει φυσιογνω-
μια τῆς αἰθούσης ὑπέστη αἰσθητὰς τινὰς ἀλ-
λαιώσεις. Ἐπὶ τῆς σειρᾶς τῶν ὑπουργικῶν
ἐδωλίων οὐδεὶς πλέον ἀναζητεῖ τὴν ἐξουσίαν
καμὴν τοῦ κ. Πάλλη, οὐδ' ἐν ταῖς θέσεσι τῆς
ἀριστερᾶς πτέρυγος εὐρισκόμενον, καθ' ὃ ἀ-
πουσιάζοντος καὶ μόνον ὁ κ. Ρούφας ἐπιφαι-
νεται πρὸς τὴν θύραν ἐπὶ στιγμὴν περὶ τὸ
τέλος τῆς συνεδριάσεως διὰ τὴν ἀναληθῆ καὶ
αὐθις. Ἐκ τῶν ὑπουργῶν παρακλήθεται τῷ
προέδρῳ τῆς Κυβερνήσεως ὁ κ. Κονδόσταυ-
λος, μετ' αὐτῶν ὁ κ. Βουλπιώτης, καὶ ἔπει-
τα ὁ κ. Αὐθαράδος. Ἐὰν δὲ ὑποκείμενον ἀμέ-
σως μετὰ τὴν τελευταίον τοῦτον ἐν ὑπερη-
δύσασιν ἐπιπέσει τὸν κ. Πετσαλῆν, θέλομεν
προσκαρθεῖν ἐπὶ τοῦ πρώην σοφοῦ ὑπουργοῦ
τῶν οικονομικῶν τιλυμένου ὡς ἐν χειμῶνι
ἐντὸς τοῦ στήθερός ἐπαναστροφίου του καὶ ὑ-
πεστραμμένου ὡς ἐν ἀνεξικακίᾳ πόνῳ πρὸς
τοὺς πρῶην αὐτοῦ συναδέλφους. Ἐπὶ τῆς τε-
τάρτης σειρᾶς τῶν ἐδωλίων τῆς δεξιᾶς προ-
καλοῦσι κάπως τὴν προσοχὴν ἀναπαύμενοι
μερικοὶ τῶν ἐσχάτως ἀποταχθέντων τῆ ἀν-
τιπολιτεῦσαι. Μεταξὺ τῶν νεώτερον σπι-
μεισμένων ὅτι ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀντὶ τοῦ
συνήθους ὑψηλοῦ πάλου φέρει ἐπὶ κεφαλῆς
μαῦρον καπέλακι ἐκ τῶν συνήθων στίλβον
ἐκ καινοφανείας. Τὸ ἔδαφος τῆς αἰθούσης
καλύπτεται ὑπὸ νέου ἐρυθροῦ καὶ παρθένου
ἐστὶ τάπητος, ἐκτὸς τοῦ ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν
βουλευτῶν ὑπὸ τὰ καθίσματα τεινομένου, ὅσ-
τῆς ἴνε ὁ παλαιὸς τετραμμένος καὶ ξεθωρια-
σμένος, διὰ τὴν ἀλλοίωσιν τὸ ρητὸν ὅτι οἱ κ.
ἀντιπρόσωποι καὶ κατὰ τὴν παρῶσαν σύνο-
δον ἔχουν σκοπὸν τὴν παρῶσαν ἐπὶ τῶν τε-
ραμμένων

ρον φωνὴν του. Σὰς προσεκάλεσα, κ. βουλευ-
ταί, διὰ τὴν σὰς ἐρωτήσω πότε θέλετε νὰ ἐκ-
λέξωμεν τὸν ἐριστικὸν πρόεδρον.

Πολλοί. Τὴν Παρασκευὴν.

Πρόεδρος. Μὰ σκεφθῆτε, κύριοι, ὅτι
παρίσχηται ὁ καιρὸς, καὶ ὅτι αἱ στιγμαί μας
εἶναι πολὺ τιμαί, καὶ δὲν πρέπει νὰ τὰς γά-
νωμεν.

Ἐνταῦθα ἐγείρεται βαρὺς, βραδύς, μετὰ τὴν
γνωστὸν σκούρον του ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ὁ κ.
Πετιμεζᾶς, ἀξιών ὅτι αὐθιχοὶ πρέπει νὰ
ἐνεργηθῆ τὸν προέδρου ἢ ἐκλογῆ. Ἄναβολαὶ
δὲν ἐπιτρέπονται. Ἦμαθα ἐν ἀπαρτία. Δὲν
ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐπιρριπτεται εἰς ἡμᾶς ἢ εὐ-
θύνη τῶν ἀναβολῶν.

Ἄλλὰ κατὰ τοῦ κ. Πετιμεζᾶ ἀντεπεξέρ-
χεται ὁ κ. **Ζέγγελης**, ὅστις, μετὰ τὴν γη-
ραλέαν ζωνὴν του, φαίνεται ὅτι σὰς φωνάζει
«ὄτε μοι κουραούτι». Ὁ κ. Ζέγγελης οὐδέ-
ποτε, λέγει, ἐνθυμείται νὰ ἐγίνεν ἐκλογὴ
προέδρου, ὅπως θέλει ὁ κ. Πετιμεζᾶς. Καὶ
δὲν εἶναι μεγάλη ζημία νὰ περιμένωμεν μέχρι
τῆς Παρασκευῆς.

Ἄλλ' ὁ κ. **Πετιμεζᾶς** ἀνταπαντῶν
κρίνει καλὸν νὰ ἀναφέρῃ ἀπὸ μνήμης προη-
γούμενα, καθ' ἃ τὴν πρώτην ἡμέραν ἐγένοντο
προεδρικαὶ ἐκλογαί, τὸ 1876 καὶ τὸ 1880.

Λέγει τινὰ ὁ κ. **Βαλασαμάκης**, συνωδᾶ
τοῖς πόθοις τῆς συμπολιτεῦσεως περὶ ἀναβο-
λήν, μεθ' ἧν ὁ κ. **Ζυγομαλάς**, ἐπιθετι-
κώτερον: «Ἄλλοτε, λέγει, ὁ κ. πρωθυπουρ-
γὸς οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐπέτρεπε νὰ ἀναβάλ-
λωνται αἱ ἐργασίαι. Ἄλλ' ἤδη φαίνεται ὅτι
δὲν ἤλθον ἐγκαίρως οἱ φίλοι τῆς Κυβερνή-
σεως, καὶ διὰ τὴν ἀναβολὴν ἀναβόλῃς. Ἄμεσως
νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἐκ-
λογὴν. Εἶναι πολὺ τιμαί αἱ στιγμαί μας. Αὐ-
νάμεθα καὶ τὸ ἀπόγευμα νὰ συνέλθωμεν.

Δραγουμῆς. Ἐν βλέμμα ἀρκεῖ νὰ
ρῆθῃ ὁ προηγουμένης ἐπὶ τῶν θέσων μας διὰ
νὰ ἴδῃ ὅτι εἴμεθα πλήρεις.

Φωνὴ ἐνθουσιασθέντος συμπολιτευόμε-
νου ἐκ τῶν ἀνωτέρω λόγων: **κατάλαδες!**

Ὁ κ. **Δραγουμῆς** κηρύσσειται ὑπὲρ τῆς ἀ-
ναβολῆς, διότι οὐδέποτε σπεύδει ἡ βουλὴ
πρὸς τὸσφ σπουδαίαν ἐργασίαν, ὅταν ἀναμέ-
νη καὶ ἄλλους συναδέλφους, οἵτινες βραδυ-
ναντες εὐρισκονται εἰς τὴν δρόμον.

Καὶ ἡ συζήτης τελειώνει μετὰ κέντρον,
δηλ. δὴ μετὰ τὸν κ. Δημητρακάκην, φωνοῦντᾶ
ὅτι ἐθέλουν νὰ τελειώσωμεν τὰς διαπραγμα-
τεύσεις τῆς συναλλαγῆς καὶ δι' αὐτὸ ζήτησιν
νὰ ἀναβάλωμεν.

Πρόεδρος. Ὅσοι θέλουν τὴν διὰ τὴν
Παρασκευὴν ἀναβολὴν νὰ ἐγερθῶσι.

Καὶ ἐγείρεται σύμφωνος ἡ δεξιὰ πτέρυξ μέ-
χη καὶ τοῦ κ. Τρικοπῆ, μειδιῶντος μάλι-
στα.

Ἄλλ' ἐπειδὴ ἐγείρεται ὀρθοδὸς κραυγα-
ζόντων ἐκ τῆς ἀριστερᾶς καὶ διαμφοσθέντων
τὸ ἀποτέλεσμα, ὃ ἕως τότε σιγήσας ἐν
τῇ συνήθει αὐτοῦ θέσει νεοδραπέυτος Κρο-
νίων τῆς ἀντιπολιτεῦσεως ἐμιλεῖ.

Ὁ κ. **Δηλιγιάννης** δὲν ἤτο, λέγει, εὐ-
ποσπὲς νὰ τεθῇ τοιοῦτο ζήτημα ἄλλ' ἔστω
ἀφοῦ ὅμως διαμφοσθῆται τὸ ἀποτέλεσμα ἐ-
λόκληρος ἡ πτέρυξ, πρέπει νὰ γίνῃ ὀνομα-
στικὴ ψηφοφορία.

Ὁ κ. **Δηλιγιάννης** ἤξισεν ὅτι ἐμιλεῖ οὕτω
ἐξ ὀνόματος συμπάσης τῆς ἀντιπολιτεῦσεως.
Καὶ ἐνῶ λοιπὸν ἠτοιμάζοντο ἐν τῷ προεδρείῳ
οἱ κατάλογοι διὰ τὴν ὀνομαστικὴν ψηφοφο-
ρίαν, πρῶτοι οἱ περὶ τὸν Δηλιγιάννην δίδουσι
τὸ σύνθημα τῆς ἀναχωρήσεως, διαφωνοῦντες
φανερῶς πρὸς τὸν ἀρχηγὸν των, καὶ μὴ λησθέν-
τος τοῦ λόγου νὰ ἐπέβη πρὶν ποιά τις συν-
εννόσις, διὰ νὰ μὴ ἀνγκασθῆ εὐθὺς μετ'
ὀλίγων ὁ κ. **Δηλιγιάννης** αὐταναιρούμενος,
ὡς ἀποφύγει τὴν ἀναβολὴν τῶν πρῶτων δὲν

ἢ ἐκλογῆ. Καὶ ἐξῆλθε καὶ οὗτος, οὐχὶ πλείον
ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῶν φίλων, ἀλλ' ἀκολο-
θῶν αὐτοῦ.

Καὶ οὕτω ἐλήξεν ἡ συνεδρίασις, ἀναβλη-
θείσης διὰ τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν τῆς ἐ-
κλογῆς τοῦ προέδρου, ἐν ἀναστροφή ὅρων
σχετικῶς πρὸς τὴν προλαβοῦσαν σύνοδον,
τῆς μὲν ἀντιπολιτεῦσεως φειδόμενης πρὸς
αὐτῶν πολυτίμων στιγμῶν τῆς, τῆς δὲ συμ-
πολιτεῦσεως μὴ ἐνοουσίας ἤδη νὰ ἐπισπευθῆ
τὸσφ σπουδαίας ἐργασίας.

Καὶ φαίνεται ὅτι καὶ ἀπὸ λόγια πολλῶν
ἔχουν ὄρεξιν.

Φωνογράφος

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὸ τελευταίον τεῦχος τοῦ Ἄττικῶν
Μουσειῶν μᾶς προσφέρει ἐν τῇ Α' αὐτοῦ
σελίδι τὴν εἰκόνα τοῦ κ. Θεοδώρου Δηλι-
γιάννη, ὑπὸ τὴν ιδιότητά του ἀρχηγοῦ τῆς
ἀντιπολιτεῦσεως, ἥτις κατωθὴν τῆς εἰκόνης
ἀναγράφεται. Κατὰ τὴν εἰκόνα — τί
περιεργὸν — διακρίνεται λευκὸς κύκλος ἐν
σχῆματι τανσελήνου, τὸν ὅποιον οἰωνοσκόπος
τις δύναται νὰ θεωρήσῃ ὡς τὸ ἀστρὸν τῆς
μελλούσης πρωθυπουργικῆς ἡγέσεως του.

Καὶ μὲναι ἤδη νὰ ματευθῆ ἐν τῷ ἀστρῶν
τοῦτο, τεθειμένον ἐν οὐτῷ ἀμφοδύλω θεση
πρόκειται νὰ ἐπιβῆ μεσουρανοῦν ἀπὸ τοῦ
στήθους ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν εἰκονιζομένου
δύναμι ἀγγέλις, ἢ πρόκειται νὰ δόσῃ κατερχό-
μενον, καὶ καταλείπων ἵππεδον καὶ κίβητον τὸν
ἀλλοτρίῳ, ἢ ἀναβῆ τὴν ἀναβόλῃν τῆς
τελευτείας;

Ὅπισθεν τῆς εἰκόνης ἀκολουθεῖ ἡ
φία τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ἄγαντος, ὡς ἐξ αὐ-
τῆς μακρόνομον, τὸ 38 ἔτος. Ἡ φωτογραφία
φαίνεται γεγραμμένη διὰ χειρὸς πολιτικοῦ
καὶ ἔχει ὀλίγον τὸν κύκον τῆς ἀντιπολιτε-
ύσεως.

Πρέπει οἱ πολιτικοὶ ἀντίπαλοι νὰ εὐνοήσῃ καὶ
κοινωνικοὶ ἔχθροι: Ἡ ἀπαιτήσις θεωρητικῶς
εἶναι ἀρνητικὴ, ποσοὶ ὅμως ἐφαλάττων τὴν
θεωρίαν; Διὰ ποῦτο λίαν φιλοσοφίαντες ἢ
σχυρολόγησι εἰς τὰ ἄγλα καὶ ἐπὶ εἰς τοὺς
γάμους τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ, καὶ μετὰ
φιλελεύθερον ἄεθρον παρενοουσίας παρεστή
αὐτὸς ὁ λόγος ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν ἀναβολὴν
εἰς τὸ δαίτην, καὶ πρῶτον πρῶτον, κατὰ
στατα ὑπὲρ τοῦ νεοῦ καὶ τοῦ παλαιοῦ καὶ
τύπος ὑπερηφάνως ἀναφαινοῦν τὰ ἄμετα
τα κοινωνικὰ ἤθη, προσπαθῶν δὲ εἰς οἱ ἐλεῖται
οὕτε νὰ τὰ ἐνοουσιῶσι ὅτι νὰ, ἢ ὀλίγοι ἔ-
νοιοι αὐτοὶ ἐνθυμῶνται ὅτι ἢ ἰσχυροῦν ὅτι
εἶναι καὶ πάντοτε κοινωνικὰ, ὡς φαίνεται
πάντοτε οὕτω εἰς τὴν καθέστη τὴν ἀναβολὴν
ἐλαμψε διὰ τῆς ἀπουσίας τοῦ κ. Πλάστου,
πρῶτον ὑπερπροσέχον τὸ ἔσπερον τὸ
ψέπτες ἀγριότητος. Ἄλλ' εἶναι βέβαιον ὅτι
Γλάστου ἐμίσει φασεσθῆ τὸν Βήλωνεργιδ, τὸ
Ἐθραϊκάδα, ὅπως τὸ ὀνομάζειν. Οἱ ἰδιόκ-
μας πύλατευόμενοι κατεχουσι μὲνον τινὰ θε-
σιν. Ἐνεκτὸς φησὶ ἀντίπαλοι καὶ τωσά-
ροὶ φίλοι, δύνανται καὶ νὰ φροντακτοῦσθαι,
ἀλλὰ καὶ τὴν χεῖρα τὴν φησὶ νὰ σφίξωσι.
Οἱ φαίδιμοι Βούλγαροι καὶ μεληγεργίτες ἔχον
οἱ δυσκαμπτότεροι ὁ γλιόβητος Κωμουν-
δούρος πολλάκις μετὰ σφοδρᾶν ἀγέραςιν ἐ-
λαριενέλλετο μετὰ τοῦ πικροτάτου Τρικοπῆ.
Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν συναντήθη ὁ τελευταῖος
μετὰ μέλλοντος ἀντικαίου του, ἔχει τοῦ
κ. Δηλιγιάννη οὐδεὶς ἔφησε νὰ προσκλήθῃ ἐν
Χαιρέτῃ, ἀλλὰ καὶ δὲν ἔστο δυνατόν νὰ ὑ-
ποφύγῃ τὴν ὀμίλιαν ὅθεν ἔρχεσθαι κατὰ
τα ἀχαρέτητα οἱ ὅσα στερεοθελλοῦνται πο-
λιτευτῆ.

ἀλλὰ εὐγλωττον, ἢ μάλλον πολὺγλωττον
Ζαυθόν, φιλοσόφον, ἀνυπότακτον, ὀρμητι-
κόν. Οἱ φίλοι τοῦ κ. Δηλιγιάννη τῷ λέγουσι:
Σοὶ, Κύριε! ἀλλ' οἱ μὴ φίλοι, καίτεροι ἀντι-
πολιτευόμενοι καὶ αὐτοὶ, τῷ ἀπαντῶσι: Σὺ,
Κύριε, πῶς θέλεις νὰ βαπτισθῆς ἀρχηγὸς μας;
ἐνῆ δὲν εἶσαι;

Καὶ ὁ κ. Μεσοσηζης ἐκφωνεῖ ὀλόκληρον
περὶ τοῦτο ἀγρόρευσιν, ἢν καταστρώσει. Ἐ-
πειτὰ ἐν ταῖς στήλαις τοῦ «Αἰώνος» Ἐ-
βελίως ὁ κ. Δηλιγιάννης διέπραξε τὸ ἔργον
ἀπικτήσας ἢ ἀναγνωρισθῆ ἀρχηγὸς ὅλης τῆς
ἀντιπολιτεῦσεως, τῆς ὁμοουσιῆς καὶ τῆς
διαφωνοῦσης ἀλλὰ καὶ ὁ κ. Δελιγεργίτης καὶ
ὁ κ. Πάλλησ παρετήρησαν δικαίως ὅτι τὸ
τοιούτο δὲν ἀποτελεῖ ἔργον, ἀνάξιον νὰ
προκαλέσῃ τοὺς ἐρωτηματικὸς κεραυνούς
τοῦ κ. Μεσοσηζης. Αὐτὸς δύναται νὰ ἐπιβῇ
μῆ, καὶ ἡμῆς νὰ μὴ ἐπιθυμοῦμεν. Αὐτὸ περὶ
ποῦ ὑποστήριξε καὶ ὁ ἐκ Μεσολογγίου καὶ ὁ
ἐξ Ἄττικῆς βουλευτῆς, ὡς καὶ ὁ κ. Μανέ-
στας. Ἦ μετροπαλίβεια δὲ αὐτῶν ὅλ' ἀσπι-
κνώσῃ ἐφόσον εἶναι δυνατόν νὰ συμπυκνω-
θῶσι — τὰς ψήφους τῶν ἀντιπολιτευομένων
περὶ τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου.

Ἄλλὰ τί τὸ κέρδος διὰ τὸν τόπον, ἂν αἱ
ψῆφοι αὐταὶ ἀποδειχθῶσιν ἐβδομηκοντα ἢ
ὀγδοήκοντα ἢ καὶ ἑκατὸν; Ἔχει ἢ δὲν ἔχει
τὴν πλειοψηφίαν ἢ κυβερνήσις: Ἰδοὺ τὸ ζή-
τημα τὸ διατὶ τὴν χεῖρα, εἶνε ἄλλο ζήτημα,
οὐ τὴν ἐξήγησιν δὲν νὰ ἀναζητήσωμεν εἰς
τὰ βῆθη τῶν συνεδριάσεων τῶν ὑπουργικῶν
βουλευτῶν, εἰς τὰ βῆθη τοῦ Κεντρικοῦ Τα-
μείου καὶ εἰς τὰ μυστηριώδη βῆθη τῶν ἐνέ-
χοντος πλείονα ἀρνητικῶν ἢ θετικῶν ἡλεκτρι-
σμῶν ἀρχηγῶ τῆς ἡγομένης ἀντιπολιτεῦσεως.

Ἐκ αὐθιῶν

ΒΟΥΛΗ

31 Νοεμβρίου